

Německo: Zeleno-rudá revoluce na obzoru.

- CZ24 News | 1. listopadu 2019

NĚMECKO: Zeleno-rudá revoluce na obzoru. Berlín chce vést celou Evropu do dalšího nacionálně-socialistického experimentu. Radikálové už přebírají otěže. Nejen byty, i auta zestátní. Piráti v Praze jdou v jejich stopách

PAUL CHMIELEWSKI analyzuje dramatický politický zvrat u našich západních sousedů, kteří již naplno budují novou totalitu – a u nás se o tom pochopitelně “veřejnoprávně” mlčí

Pokud se společenská atmosféra radikálně nezmění, nejspíše do dvou let v Německu vypukne velká neokomunistická revoluce. Po moci sahají Zelení, kteří za pomoci postkomunistů a sociálních demokratů chtějí zemi zcela přebudovat. Kromě nastolení civilizace smrti a totální cenzury připravují také atentát na soukromé vlastnictví.

Pod Leninovou zástavou

Pokud by se volby do Bundestagu konaly nyní, Zelení by je s největší pravděpodobností vyhráli. Průzkumy jim již v červnu dávaly 26 až 27 procentní podporu – podobnou má křesťansko-demokratická unie (CDU). To znamená, že v Německu by mohla vzniknout vláda krajní levice: Zelení, sociálně-demokratická SPD a postkomunistická levice.

Program těchto skupin ve věcech života, rodiny a svobody projevu je dobře známý: budování kultury smrti, zničení manželství a totální cenzura. A široké otevření hranic islámským přistěhovalcům, kteří jsou vítanou pomocí při vytlačování zbytků křesťanské civilizace z veřejného prostoru ve jménu tolerance a multikulturalismu.

Německá levice však chce víc. Jejím programem je i atentát na soukromý majetek. Podobně jako jejich komunističtí předchůdci, i dnešní levičáci, zejména Zelení, nemají v úmyslu respektovat dříve nedotknutelné právo na soukromé vlastnictví. Již dnes usilují vyvlastnit nemovitosti patřící společností v Berlíně a zbavit Němce práva používat své automobily.

Problém rostoucího nájemného

Začátkem tohoto roku začala v Berlíně velká debata – o vyvlastnění majetku nejbohatších Němců. Tento nápad má svůj zdroj v problému zvyšování nájemného v německých metropolích, zejména v samotném hlavním městě. Ceny se již několik let zvyšují. Jen v roce 2017 vzrostly o 10 procent. “Útěk” obyvatelstva z periferií do velkých měst je v Německu běžným jevem. Každý rok do Berlína přichází až 50.000 lidí – a nových bytů se staví málo. Na volné byty stojí dlouhé řady zájemců. Poptávka je vysoká, nabídka malá, takže ceny rostou. Navzdory této situaci bylo nájemné v Berlíně mnoho let uměle udržováno na nízké úrovni a místní – což je samozřejmé – si na to zvykli.

V Německu se byty pouze zřídka kupují – až 57 procent domácností žije v pronajatých bytech. Pronájmem se zabývají samosprávy i soukromí vlastníci. Co je zajímavé, ceny v Německu v poměru k příjmům relativně nízké – dokonce i po posledních navýšeních. V Berlíně v současnosti stojí metr čtvereční přibližně 11 eur u soukromého podnikatele a o něco méně v komunálních družstvech; šedesátimetrový byt stojí nájemce v průměru 660 eur měsíčně. V porovnání s rokem 2010 je to ovšem dost – tehdy bylo nájemné zhruba o 200 eur nižší.

Přesto si Berličané nemají důvod stěžovat. Nejnižší mzda v Německu je 1500 EUR. V Berlíně mohou být jedinou skutečně ohroženou skupinou osamělí důchodci. Někteří z nich pobírají důchod sotva 800 eur; takže mnozí si nemohou dovolit pronájem a musí odejít z města. Ostatní Berličané si s bydlením poradí, přesto protestují, neboť byli zvyklí na jiné poměry.

Levice se rozhodla využít hněv mnoha obyvatel hlavního města a navrhla nucené vyvlastnění největších vlastníků nemovitostí. V dubnu se rozběhl sběr podpisů, který může skončit buď vydáním příslušného zákona ze strany berlínského senátu, nebo referendem. Prakticky jde o nucené vyvlastnění firem, kterým patří více než 3.000 nemovitostí, co nejvíce postihne společnost Deutsche Wohnen. Podle iniciátorů vyvlastnění by převzetí přibližně 20.000 bytů městem umožnilo zastavit další nárůst nájemného. To má ostatně oporu i v německé ústavě, která nezakazuje “zespolečenštění” nemovitostí či celých průmyslových odvětví, pokud to vyžaduje “obecné dobro”.

Vyvlastnění je však i z praktického hlediska naprosto absurdní. Zaprvé by Berlín musel zaplatit vyvlastněným společnostem více než miliardovou kompenzaci. Zadruhé by nepřibýly žádné nové byty, přičemž ceny rostou právě proto, že nabídka je nízká; zatřetí město byablokovalo své vlastní rozvojové možnosti, včetně výstavby obecních bytů, protože by muselo vynaložit obrovské prostředky na již existující prostory. Začtvrté v neposlední řadě: nejistá situace by odstrašila potenciální investory, což by z dlouhodobého hlediska vedlo ke skutečné paralýze bydlení a jen prohloubilo potíže. Stručně řečeno, věc nedává smysl. Přesto získala podporu ze strany vlivných politiků všech tří stran, které v německém hlavním městě vládou.

Zeleno-červeno-červená koalice bude “pro”

Zelení vyvlastnění přirozeně podporují. Předseda strany Robert Habeck vyjádřil tomuto kroku podporu. Pro je i postkomunistická levice. Rozdělení lze vidět v SPD, do které patří starosta Berlína Michael Müller, jenž vyvlastnění odmítá. Müller je však minulostí. SPD ztrácí v průzkumech z měsíce na měsíc a zažívá vnitřní zemětřesení. Strana nedávno přišla o svého šéfa, Andrea Nahles. Současný šéf místních sociálních demokratů Kevin Kühnert je nyní jedním z kandidátů na převzetí moci. Je to radikál, kterému jsou bližší Zelení – a vyvlastnění samozřejmě podpořil (ostatně navrhuje mj. znárodnění BMW a dalších podniků).

Pokud by se dnes v Berlíně konaly volby, Zelení a postkomunisté by diktovali podmínky – SPD by byla tak jako tak jen třetí silou. Odpor “umírněných” levičáků k vyvlastnění nebude mít velkou váhu. Většina i tak udělá, co chce – tím spíše, že vyvlastnění bytů největším společností podporuje podle dubnového průzkumu až 55 procent Berličanů.

Pokud ovšem myšlenka vyvlastnění nemá praktický smysl a neřeší problém berlínského nájemného, proč ho politické strany vlastně podporují? Aby se jen svezly s “hněvem lidu”? Zdá se, že skutečné důvody jsou mnohem hlubší.

Zaprvé, levičáci nikdy nehledají nejlepší způsoby jak řešit problémy, protože si nekladou otázku, jaká je realita, ale spíše jaká realita má být v souladu s jejich marxistickými předpoklady – a pak za tím jdou hlava nehlava bez ohledu na následky. Klasickým příkladem jsou miliony obětí komunismu.

Zadruhé jde o útok na hodnoty. Prvořadým cílem socialistů je svrhnout tradiční řád – a právo vlastnit majetek je základem západní civilizace. Ta v “novém světě” nesmí mít místo.

Zatřetí, Berlín je město opravdu specifické i na německé poměry. Je výjimečně levicový, protože “kosmopolitní”. Jeho obyvatelé jsou z velké části bez vlasti a kořenů. Ani když ještě v Berlíně vládli křesťanští demokraté, neměli odvahu rázně zakročit proti levičáckým teroristům, kteří

nelegálně okupovali budovy v blízkosti centra města a útočili na policisty. Z tohoto hlediska by odpor vůči vyvlastňování ze strany lídrů levicových stran byl politicky nerozumný.

Zakázat automobily

Nejde však už pouze o byty a vyvlastnění velkých společností. Levice chce také řadové Němce zbavit práva používat vlastní auta. V mnoha německých městech je to již realita: majitelé vozidel s dieselovým motorem mají zakázáno volně jezdit ulicemi. Nikdo jim sice formálně nic nebere, ale prakticky je to také forma vyvlastnění – a to bez jakékoliv náhrady. S dieselovým motorem už dnes nelze volně jezdit po Berlíně, Darmstadtu, Essenu, Gelsenkirchenu, Hamburku a Stuttgartu, v Cáchách, Bonnu, Frankfurtu nad Mohanem, Kolíně nebo v Mohuči. Přitom tato omezení postihla hlavně chudší Němce. To oni jezdí se starými diesely; bohatí si mohou dovolit nejnovější modely, které splňují absurdně přísné emisní normy.

Ale ani jejich vozidla nejsou bezpečná, neboť Zelení chtějí zakázat všechna auta kromě elektrických. Bývalý šéf této strany, Cem Özdermir, navrhl zákaz dieselů v celé zemi. Toto je jen první krok. Claudia Rothová, která spolu s Özdemirem dlouhá léta vedla Zelené, plánuje po dieselových motorech úplně zakázat i benzínové.

Nedávno to objasnil Michael Kellner, vlivný člen strany Zelených. Bez ohledu na to, zda jde o skútr, motorku, auto nebo kamion – vozidla na fosilní paliva musí do roku 2025 zmizet z německých ulic. V srdci Evropy prý nemůže být prostor pro tyto “klimatické vrahy”. Dodal, že zákaz se má pochopitelně vztahovat i na cizince přijíždějící do Německa. Kellner připustil, že jeho strana chce přinutit celou Evropu, aby se zbavila všech aut kromě elektrických.

Iluzorní naděje na “normalizaci”

V tomto funkčním období Spolkového sněmu si ještě k uskutečnění nemocných snů nových komunistů nedojde – kromě již probíhající války proti naftovým motorům. Avšak záměr zabavovat lidem jejich majetek může federální vláda přestat blokovat již v roce 2021. Pokud se trendy nezvrátí a CDU/CSU nebudou po nových volbách schopny vytvořit většinovou koalici, nabere v Německu neomarxistická revoluce neuvěřitelné obrátky.

V Německu je to vždycky stejné: masové šílenství pro sociálně-inženýrské projekty nových “vůdců” mají v genech. Už teď se Zeleným podařilo strhnout miliony Němců vizí nastolení nového “klimatického” pořádku v Evropě. Nejde o nic menšího, než vybudování úžasného rovnostářského světa pod vůdcovstvím Berlína. Přestanou snad za dva roky miliony voličů věřit této obskurní fantazii? Někteří komentátoři chlácholivě tvrdí, že po případném vítězství Zelení odloží svou radikální rétoriku a posunou se více do středu.

Německá historie nás však učí, že tato naděje je iluzorní.